

۲۹ - نهی از اعتراض بر عقائد و اعمال و بر کلمات دیگران و عدم احراق و محو آنها

از حضرت بهاء الله است قوله الالطف الابهی : از قراری که استماع شد بعضی الواح ناریه آن مشرک بالله را حباً لله سوخته اند (میرزا یحیی ازل) اگر چه این فعل من غیر اذن واقع شده و لکن چون حباً لله بوده عفا الله عمّا سلف لکن ابدأً محبوب نیست عند الله که کلمات احدی محو شود .

در لوح خطاب به سلمان است قوله الاعلی : باری ای سلمان بر احبّای حق القا کن که در کلمات احدی بدیده اعتراض ملاحظه نمائید بلکه بدیده شفقت و مرحمت مشاهده کنید مگر آن نفوسی که الیوم در ردّ الله الواح ناریه نوشته .

و در مفاوضات است قوله العزیز : آنچه گفته میشود ما را مقصد بیان حقیقت است توهین عقاید ملل دیگر نیست مجرد بیان واقع است و بس والا به وجدان نفسی تعرض ننمائیم و اعتراض روا نداریم .

و در کتاب اقدس : لا یعترض احدٌ علی احدٍ .

و نیز در توقیعات حضرت نقطه است قوله الاعلی : ولكن اوصیک آلا تصعّر خدک للنّاس فانّ النّاس لایحیاء لهم و امش معهم بما هم علیه من التعارف فانّ لذلك الدّین احسن و لک اجمل و ان وقعت ذلّة علی احدٍ من اصحاب ذلك الدّین فکأنّما وقعت علی اصل الشجرة ان احفظ نفسک آلا یقول احدٌ فیک کلمة باطل فانّ المؤمن عزیز و لا احبّ لک الذلّ .

و قوله الاعلی : و احذر من الفتنة و راقب التّقیة الآ تری فی نفسک خوفاً و لو کنت فی تلك الارض .

و قوله الاعلی : و انت راقب حکم التّقیة .